

«կորովի և յոյժ հանճարեղ, բանիրուն և իմաստասեր, ուսեալ ի մեծն
«Արգինայ, հասեալ ամենայն շնորհաց աստուածեղէն կրակարանացն, և
«կարող էր կալ ի զիմի ամենայն իմաստնոցն Հոռոմոց հզօր, զիտութեամբ
«և զարմանալի տոննախօսութեամբ:» Մատթ. Ուռհ. Դ. 12:

Ահա Տարօնեցւոյ այս խօսքն ու Շիրակայ ժողովրդոց աւանդութիւնն կը
միաբանին, թէ Արգինայ գիւղաքաղաքն այժմու Տաճկաց Էրկիկե կոչածն է.
և այս ձայնի տարբերութիւնն անշուշտ յառաջ եկած կը լինի տաճկաց զբո-
րութեանն իբր Արգինայ գրուածն Էրկիկե ևս կարգալու յարմարութենէն: *)

(Կշարհանալի):

Կ. Վ. Ս.

ՀԵՂԻՆԱԿ ԵՒ ՄԿՆԵՐ:

Հեղինակ միշտ կգանգատէր,
Թէ գրըուածներն իւր բոլոր
Մըկան ձեռքէն չէր ազատվեր,
Նըրծուելով միշտ ամեն օր:
Խեղճը շատ տեղ դարան փոխեց,
Լարեց անթիւ և որոգայթ,
Քաջ կատուններ նոյնպէս խընամեց.
Բայց բոլոր ջանքն էր գայթ ի գայթ,
Ոտանաւոր, յօդուած արձակ,
Ողբերգ և վեպ զիւցազներգակ,
Խաղ են եղեր օրն ի բուն
Այն անիծեալ մկներուն:
Չարածըճի յանդուգ մկներ
Դիւցազների անմահ գործեր,
Փըշրանքից ևըս անպատիւ
Նընջէին զիշեր ու տիւ . . .
Շըքեղ յաղթանակ
Դաքնիդիայ պըսակ
Անգութ մըկան ատամի տակ
Նլինէին խայտ ու խայտառակ

(*) Այս մասին մնացած տարակոյսն իսպառ պիտի փարատուի, երբ տեսնեմք բա-
ցուած Անանիա Կաթողիկոսի հանգստարանն, զոր կը յիշէ Տարօնեցին ի Գր. Գ. ԳԼ.
Գ. նոյնպէս եւ Խաչիկ Կաթողիկոսի հանգստարանն, զոր այստեղ եկեղեցւոյն հիւսի-
սային կողմն կը յիշէ Տարօնեցին յատեն. ու Սա (Խաչիկ) լցեալ սուրբք, կատարեալ
ժամանակաւ ի բարեղք ծերութեան փոխի յաշխարհէս, եւ դնի յիւրում հանգստա-
րանին ըստ հիւսիսոյ կուէն եկեղեցւոյն Արգինայի, զոր ինքն շինեալ էր ի ՆԼԹ.
թուին (990): »

Մեր խիկարը յուսահատած,
 Եթէ զուք ինձ հաւատար,
 (Զի հեղինակ միշտ այդ կերպով
 Կընկնի սաստիկ կըրքի տակ).....

Վըրթովեցաւ

Կրրակ դարձաւ:

Զը մըտածած

Վըճոեց յանկարծ

Կաղամարին մէջ խառնեց
 Թանաքին հետ մըկընդեղ,
 Այդ օրէն վերջ թունաւոր
 Գրըշով կզրէր ամեն հեղ,
 Եւ ինչպէս որ կը կարծէր,
 Եկան չար ընթերցողներ,
 Թէպէտ կըրծել ըսկըսան,
 Բայց ամենքն ևս ճաթեցան
 Շատ բարի է, կասէք զուք,
 Գրըօղն ունի իրաւունք,
 Բայց ես այդպէս չեմ դատեր:
 Այդ խօսքին ձեռք չեմ ղըներ:
 Զըկայ գիրք մի վատ կամ աղեկ,
 Որ կըրծըված չլինի երբէք,
 Սորա համար հարկ չէ կարծեմ
 Որ գըրիչ թոյնով թաթխեն

ԱՌԱՔԵՆԻ ԶԱՆՈՒՆԻՄԱՆ:

ՍԷՖԵՐՈՎԻ:

ՎԱՐԱԿԻՉ ՀԻՒՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

Վարակիչ հայդախան հիւանդոս-նիւնէր:

I

Բն-իւն ծ-դիլ թոյնը սաստիկ վարակիչ է, և ոչ մի հասակ վարակվելուց աղատ չէ, յայտնի է որ արգանդի մէջ անգամ մանուկը կարող է վարակվել իւր մօլից: Դիտողութիւններից երևում է որ զէպի ծաղկի թոյն ունեցած տրամագրութիւնը երբեմն թուլանում է և կամ բոլորովին անհետանում, որովհետեւ կան անհատներ, որոնք թէպէտ գտնվում են շարունակաբար այդ թոյնի ազդեցութեան տակ, բայց չեն վարակվում: Մի անգամ ծաղկով հիւանդացողը կորցնում է իւր տրամագրութիւնը կրկին հիւանդանալու կամ բոլորովին և կամ բաւական երկար ժամանակ, Ծաղիկը փո-